

For Landkommunernes Vedkommende fastsætter Amsraadet efter Indstilling fra de enkelte Sogneraad en fælles Vedtægt for samtlige Amsraadskredsens Sognekommuner, idet der ved Udarbejdelsen tages Hensyn til saadanne Punkter, hvorom Flertallet af Indstillingerne stemmer overens; dog kan der for saadanne Landkommuner, hvor særlige Forhold er til Stede, efter vedkommende Kommunalbestyrelses Indstilling foretages Afvigelse fra den almindelige Skattevedtægt. Udkast til Skattevedtægt skal for de enkelte Kommunalbestyrelser være indsendt til henholdsvis Indenrigsministeren og vedkommende Amsraad inden 1 Aar efter nærværende Lovs Ikrafttræden. De i Henhold til den tidligere Kommuneskattelovgivning stadfæstede Vedtægter bevarer deres Gyldighed med de af denne Lov følgende Ændringer, indtil nye Skattevedtægter er stadfæstede i Medfør af nærværende Lovbestemmelse.

Stk. 2. I Kommuner med over 10 000 Indbyggere kan det ved en af Kommunalbestyrelsen vedtagen, for Købstæderne af Indenrigsministeren, for Sognekommunerne af Amsraadet billigt Vedtægt bestemmes, at Ligningsmænd, valgte af Kommunalbestyrelsen, deltager i Ligningskommissionens eller Sogneraadets Virksomhed i Lighed med, hvad der gælder for Staden København ifølge § 17 i Lov Nr. 110 af 18. April 1910.

§ 8.

Stk. 1. Den enkelte Skatteydere til Opholdskommunen skattepligtige Indkomstbeløb udfindes derved, at den paagældendes af Ligningsmyndighederne godkendte Indkomst for det sidst afsluttede Regnskabsaar med de i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 § 6 hjemlede Fradrag forhøjes og nedsættes efter Bestemmelserne i nærværende Lovs § 9.

Stk. 2. Naar den paagældende er ansat til Indkomstskat til Staten for vedkommende Skatteaar, er det den Indkomst, der lægges til Grund for Statsskatteansættelsen, eventuelt med den Forhøjelse, som Statsskatteligningsmyndighederne kan foretage paa Grund af for sent indgivet Selvangivelse (jfr. Lov Nr. 149 af 10. April 1922 § 40), som forhøjes og nedsættes efter Bestemmelserne i § 9.

Stk. 3. I Tilfælde, hvor den paagældende ikke er ansat til Indkomstskat til Staten for vedkommende Skatteaar, ansætter den kommunale Ligningsmyndighed (i Købstæderne Ligningskommissionerne under Appel til Overligningskommissionen, og i Sognekommunerne Sogneraadet under Appel til Amsraadet, jfr. nedenfor §§ 11—14) den Indkomst, der skal forhøjes eller nedsættes efter Bestemmelserne i § 9. Der skal da ved Tilsendelse af Selvangivelsesblanket gives de paagældende Skatteydere Adgang til at selvangive deres Indkomst, saavel den samlede Iudkomst som de forskellige Kilder, hvoraf den er runden (jfr. § 9, 1ste Stk.); Ligningsmyndigheden kan ikke uden først at have givet vedkommende Lejlighed til at forklare og bevisliggøre sin Angivelse forkaste saadan Selvangivelse, der skal være indgivet til Ligningsmyndigheden inden 14 Dage — eller for deres Vedkommende, der er forpligtet til at føre autoriserede Handlsbøger — inden 1 Maaned fra Modtagelsen af Blanketten. For saa vidt den paagældende herefter har forsømt rettidigt at selvangive sin Indkomst, finder de i § 40 i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 om Følgerne af for sent indgivet Selvangivelse af Indkomst til Staten tilsvarende Anvendelse.

Stk. 4. Oplyses det, at en Skatteyder ikke har været beskattet af sin fulde Indkomst, og der i den Anledning i Medfør af de til enhver Tid gældende Bestemmelser i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten afkræves ham Efterbetaling af for lidt erlagt Skat til Staten, kan der, sely om Ansættelsen af den skattepligtige Indtægt ikke ændres, ogsaa afkræves Skatteyderen Efterbetaling af det Beløb, som han ifølge det oplyste har erlagt for lidt i Skat til Opholdskommunen og Erhvervskommunen. Stør-